

ואף על גב דאיהו שביעא, ופד אתפליל ביה ביוסף, ויהיב ליה תפנוקא מבי מלפא, אקרי אוף איהי שביעא.

וברהו אחידו בה בשכינתא, ברזא דשבעה. בגין דשכינתא אקרי בת שבע. בת מאימא עילא, דאיהי כללא דשבע דרגין דעמה. ואיהי דרגא דצדק, עשירא דאינון ספירין, דאיקרי בהו קדשא ברין הוא.

ונקרא שביעי בפתוב, שפתוב (דברי הימים-א כט) לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל וכו', עד הממלכה. ומה הטעם? והרי היא רביעית לימים! אלא בגלל נטיעה אחרונה ונקללת בשביעית, משום כך לקחה שמו, והכל אחד.

וכך אחד ואחד מהאבות ידע את הקדוש ברוך הוא מתוך דרגתו ואחז בו באותה דרגה. אברהם ידע את הקדוש ברוך הוא מתוך אספקלריה שלו, שהיא מדת הגדלה, מדת החסד, שהיא ימין המלך, ועל כך הוא אחז בה ולא עזב אותה לעולמים, ועשה טוב עם כל בני העולם, ופרשוהי שהרי מעשיו העלוהו לדרגה הזאת.

יצחק ידע אותו בדרגת הגבורה, שנקראת פחד יצחק, ופחד ממנו לעולמים. יעקב ידע אותו מתוך דרגת התפארת, שהוא כלול מחסד ומפחד, ונקרא אמת, ואחז אותה, זהו שפתוב תתן אמת ליעקב.

יוסף ידע את הקדוש ברוך הוא מתוך אותה אספקלריה שנקראת כל, ונקרא יסוד, ועל זה נקרא יוסף כלכל, שכתוב ויכלכל יוסף, וכתוב ונקרא יסוד עולם. משה ואהרן הם שני כרובים שנשמע קול של מעלה מביניהם, ועל זה נתנה תורה על דם, זהו

ואף על גב דאיהו שביעא, ופד אתפליל ביה ביוסף, ויהיב ליה תפנוקא מבי מלפא, אקרי אוף איהי שביעא.

וברהו אחידו בה בשכינתא, ברזא דשבעה. בגין דשכינתא אקרי בת שבע. בת מאימא עילא, דאיהי כללא דשבע דרגין דעמה. ואיהי דרגא דצדק, עשירא דאינון ספירין, דאיקרי בהו קדשא ברין הוא.

ואיקרי שביעא בקרא, (דברי הימים א כט) דלך ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל וכו', עד הממלכה. ומאי טעמא, והא רביעא היא ליומי. אלא בגין דאיהי נטיעה בתרא, ואתפלילת בשביעא, בגין כך נטלה שמה, וכולא חד.

וכך חד וחד מאבהן, ידע ליה לקודשא ברין הוא, מגו דרגא דיליה, ואחיד ביה בההוא דרגא. אברהם ידע ליה לקודשא ברין הוא, מגו אספקלריא דיליה דאיהי מדת הגדולה, מדת החסד, ימינא דמלפא. ועל דא אחיד בה, ולא שביק לה לעלמין, ועביד טיבו עם כל בני עלמא, ואוקמוה. דהא עובדוי סליקו ליה בהאי דרגא.

יצחק ידע ליה פדרגא דגבורה, דאקרי פחד יצחק, ודחיל ליה לעלמין. יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת. דאיהו כליל מחסד ומפחד, ואקרי אמת, ואחיד בה. דהא הוא דכתיב, (מכה י) תתן אמת ליעקב.

יוסף ידע ליה לקודשא ברין הוא מגו ההיא אספקלריא, דאקרי כל. ועל דא אקרי יוסף כלכל, דכתיב (בראשית מז) ויכלכל יוסף.

ואיקרי יסוד עולם. משה ואהרן אינון תרין פרובין, דאשתמע קלא דלעילא מביניהו, ועל דא